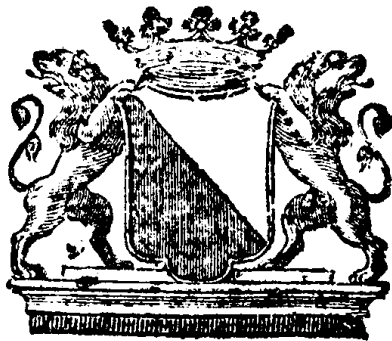

EXTRA
UTRECHTSCH

Saterdag

ORDINAIRE
COURANT.

den 30. November.

UTRECHT den 29. November.

Heden ontvangen wy het 22. 23. 24. en 25ste Bulletin der Grooten Armée. In het 22ste, gedagteekend St. Polten den 13. November, vind men onder anderen het volgende: heden hebben de Fransche Troupes hunne intrede in Weenen gedaan. De Russen hebben op alle mogelyke wyze eenen Slag op de Hoogten van St. Polten ontweken. Zy zyn den Donau te Krems overgetrokken en hebben de Brug in Brand gestoken. — Den 11. met het aanbreeken van den dag begaf zich de Marschalk *Mortier*, aan het Hoofd van 6 Bataillons naar Stein. Hy dagt de Agterhoede te ontmoeten; doch de geheele Russische Armée was nog aldaar, en het gevegt by Dierenstein, hetwelk voor altyd in de Militaire Jaarboeken gedenkwaardig zal zyn, nam eenen aanvang. 4000 Krygshelden, stonden van 's morgens ten 6, tot des namiddags ten 4 uren pal en onverfchrokken regens de Russische Armée, en dreeven alles wat tegenstand bood op devlugt. — Meester van het Dorp van Leoben zynde, dagten zy dat het Gevegt geëindigd was: doch de Vyand, woedende over het verlies van 10 Vaandels, zes stukken Geschut, 900 Gevangenen en 200 Dooden, had langs moeilijke wegen twee Colonnes afgezonden om de Franschen te omcingelen. Dan, zoo dra de Marschalk *Mortier*, deeze Manoeuvres vernam, trok hy regt toe regt aan op de Troupes die hem ingesloten hadden en sloeg door de Vyandlyke Linie, op het zelfde oogenblik dat het 9de Regiment ligte Infanterie en het 3de Regiment Infanterie van Linie, een ander Russisch Corps aangerast hebbende, hetzelfde overhoop wierp, 400 Gevangenen bekam en 2 Vaandels buit maakte. — Deeze dag is eenen Moordadigen dag geweest. Bergen van Lyken bedekten een klein Slagveld. Meer dan 4000 Russen zyn gedood of gekwetst, en 1300 van dezelve, waar onder 2 Colonels, zyn Krygsgevangen gemaakt. — Van onzen kant is het verlies insgelyks zeer aanmerklyk. — Naar het schynt trekken de Russen met geforceerde marschen te rug.

Het 23ste Bulletin is reeds gedagteekend uit het Kasteel van Schonbrunn den 14. November, in hetzelfdezeld onder anderen den gespecificeerden Staat van het geene men in Weenen, zoo aan Geschut, Geweeren, als Veld-Equipagien gevonden heeft, opgegeven. De Dagorde van de zelfde dagteekening uit Weenen, is reeds op heden in onze gewoone Courant, onder het Art. Utrecht, meedegedeeld.

In het 24ste Bulletin, gedagteekend Schonbrunn den 15. November, word onder anderen het volgende gevonden: Het Paleis van Schonbrunn, in hetwelk de Keizer zyn verblyf houdt, is Gebouwd door *Maria Theresia*, wier Pourtrait zich genoegzaam in alle de vertrekken bevindt.

In het Cabinet, in hetwelk de Keizer arbeid, bevindt zich een Marmeren Standbeeld der Souvereine. De Keizer hetzelfde ziende, zeide, indien deeze groote Koningin nog leefde zoude zy zich niet door een Vrouw als *Madame Colorado* laten misleiden. Aanhoudend omringd door de Grooten van haar Land, zoude zy den wil van het Volk geweeten hebben en haare Provincien door Cofakken en Moscoviten niet hebben laten verwoesten; zy zoude om tot eenen Oorlog tegens Frankryk te besluiten, geen Hoveling als *Cobenzel*, die vreesde een vreemde Vrouw te mishagen, die ongelukkig misbruik van haar gezag maakt, hebben Geraadpleegt, noch het gevoelen hebben ingenomen van eenen *Callembach*, een man, die even algemeen gehaat is als *Lamberty*. Zy zoude het bevel van haare Armée niet hebben toebetrouwd aan Lieden, gelyk als *Mack*, die, niet door den wil van den Souverein, niet door het vertrouwen van de Natie, maar door Engeland en Rusland waren aangewezen. — Men zegt dat Prins *Karel*, op het oogenblik van zyn vertrek naar de Armée van Italien, nog eenen Brief aan den Keizer schreef, om hem de onvoorzigtigheid van zyn besluit onder het oog te brengen en hem de vernietiging der Monarchie te voorspellen. De Keurvorst van Salzburg, de Aartshertogen en alle de Grooten voeren dezelfde Taal. — Het geheele vaste Land moet dus betreuren, dat de Keizer van Duitschland, die beter wil en beter ziet dan zyne Ministers, en die in veel opzichten een groot Vorst zoude zyn, zoo weinig vertrouwen in zich zelve stelt. — Het is dus eukel aan den invloed van de Keizerin, dat men alle ongelukken te wyten heeft.

Alle de Colonnes van de Armée begeeven zich met geforceerde marschen naar Moravien en bevinden zich reeds sedert eenige dagen aan de andere zyde van den Donau. Eene Patrouille Cavallerie, is reeds tot voor de Poorten van Presburg, de Hoofdstad van Opper-Hongaryen, verscheenen, en heeft den Courier van Venetien opgeligt, op het oogenblik dat hy zich in die Stad meende te begeeven. Uit zyne Depesches bleek, dat de Aartshertog *Karel* met zyne Armée in den grootsten haast zich naar Weenen begaf, om waar het mogelyk, die Stad nog in tyde te hulp te komen. —

Zyne Majesteit heeft heden Audientie verleend aan den Baasschen Generaal *Bruce*, Schoonbroeder van den Raadpensionaris, gelast, om den Keizer van wegens H. H. M. geluk te wenfchen.

De Keizer heeft tot nog toe, geene Audientie verleend aan eenige Collegien van Regeering van Weenen, maar alleenlyk aan een Deputatie der onderscheidene Corpsen der Stad, die by zyne aankomst, te Sigartskirchen, hem te gemoet gegaan was; dezelve bestond uit den Prins *von Sinnenndorf*, den Prelaat *von Seidenstetten*, den Graaf *von*

Veterani, den Baron *von Keat*, den Heer *von Wolleben*, Burgemeester der Stad, en den Generaal van het Burger-Corps van Genie; welke Deputatie door Zyne Majesteit op het minzaamste ontvangen wierdt, en de verzekering ontving, dat het Volk van Weenen zich van zyne bescherming verzekert konde houden.

De Generaal de Divisie *Clarke*, is door zyne Majesteit den Keizer der Franschen, by een Decreet, den 15. deezer in het Kasteel van Schonbrunn genomen, aangesteld tot Gouverneur Generaal van Opper- en Neder-Oostenryk, en den Staatsraad *Daru*, tot Intendant Generaal.

In het vyfentwintigste Bulletin, gedagteekend Schonbrunn, den 16. November, wordt onder anderen het volgende gezegd:

Prins *Murat* en het Corps van den Marschalk *Lannes*, hebben gisteren de Russische Armée te Hollabrunn ontmoet. De Cavallerie deed eenen aanval; doch de Vyand verliet aanstonds het Terrain, met agterlating van meer dan 100 Wagens met derzelver Voorspannen; dan hy werd ingehaald en men maakte toebereidselen tot een Attacque, toen een Oostenryksch Parlementair te voorschyn trad en vraagde of het aan de Troupes van den Keizer van Duitschland vergund ware, zich van de Russen aftefcheiden, welk verzoek hem toegestaan wierdt.

Kort daar na vertoonde zich de Baron *von Wintzingerode*, Aide de Camp generaal van Zyne Majesteit den Keizer aller Russen, aan de Voorposten, met verzoek om voor de Russische Armée te Capituleeren. Prins *Murat* heeft gedacht daar in te moeten bewilligen; doch de Keizer heeft gemeent deeze Capitulatie niet te moeten goedkeuren, hy vertrekt op dit oogenblik in Perfoon naar de Voorposten.

De Keizer heeft gemeent zyne goedkeuring niet te kunnen geeven, om dat deeze Capitulatie niet anders dan eenen soort van verdrag is, en de Heer *von Wintzingerode* zyne volmagt van den Keizer van Rusland niet gelegitimeert heeft. Echter heeft Zyne Majesteit gedeclareerd, dat hy, schoon hy zyne Armée doet voortrukken, bereid is, om, zoo dra Keizer *Alexander*, die zich in de nabijheid bevindt, de overeenkomst Ratificeert, als dan insgelyks dezelve te zullen bekrachtigen.

De Generaal *Vialannes*, Commandant van de Cavallerie van den Marschalk *Davoust*, is te Presburg binnengetrokken. De Generaal Graave *von Palffy*, heeft eenen Brief geschreeven, op denwelken den Marschalk *Davoust* hem geantwoord heeft.

De Capitulatie door den Baron *von Wintzingerode* voorgeslagen, was van den volgende inhoud:

Er zal tusschen het Leger onder de orders van Z. D. H. den Prins *Murat*, en dat der Russen, gecommandeerd door den Generaal en Chef, Graave *von Kutusow*, van het oogenblik der teekening deezer tegenwoordige bedingen, een stilstand van Wapenen plaats hebben.

De Russische Armée zal Duitschland verlaten en zich aanstonds langs denzelfden weg die zy gekomen is, terug begeeven; en in dat geval zal Prins *Murat* bewilligen in het staken van zynen marsch naar Moravien.

De tegenswoordige bedingen zullen niet ten uitvoer gebragt worden, dan nade Ratificatie van Z. M. de Keizer *Napoleon*; intusschen zal de Russische Armée en het Leger van den Prins, in de Positie blyven, waarin zy zich thans bevinden.

Ingeval de Keizer deeze Bedingen niet aanneemt, zal men elkanderen vier uren voor het hervatten der Vyandlykheden, verwittigen.

Gedaan te Hollabrunn den 15. November 1805.

(Geteekend) AUG. BELLARD, Generaal de Divisie, Chef van de Etat Major Generaal.
WINTZINGERODE, Aide de Camp Generaal.

Brief van den Generaal Graave von Palffy.

GENERAAL!

Z. K. H. de Aartshertog Palatin, heeft in zyne Qualiteit van Opperhoofd van het Militair en Burgerwezen van Hongaryen, den Ondergetekenden gelast te Declareeren, dat Z. K. H. langs de Westlyke Grensen van dat Koningryk, een Cordon heeft doen trekken, het welk uit geene Militairen bestaat, maar alleenlyk door een klein Detachement Cavallerie, bestaande uit Invalides en Recruten, te samen gesteld is, en zulks met oogmerk alleen, om de Stroopers van de Oostenryksche Armée, die zich zouden kunnen opdoen, te keer te gaan, en zonder eenig oogmerk, hoe genaamd, van vyandlykheden, dewyl de gezegde manschappen, order hebben, om, zoo dra de Fransche Troupes de Grensen naderen, terug te trekken.

Z. K. H. heeft deshalven, in het geval dat deeze zwakke Detaehementen; die men alleenlyk als Piquetten van kondfchap kan beschouwen, op de aannadering der Fransche Troupes terug trekken, by voorraad, aan de huizen der Invaliden, aan die van Opvoeding, aan de Gepensioneerde Officiers, aan de Persoonen op de Bureaux der betaaling van de Regimenten geplaatst, als ook aan de Militaire Hospitalen, bevelen, op hunne Posten te blyven, overtuigd dat de Ge-

komst sluiten, strekkende om de goede eensgezindheid tusschen de beide Landen te handhaven Ik ben gelast, om alle de Officiers, die Z. K. H. de Aartshertog Palatyn, zoude goedvinden aan mynen Souverein te zenden, om volgens deeze grondslagen in Onderhandeling te treden, vry te laten passeeren, en acht myn gelukkig, hier door iets aangenaams aan uwe Landgenooten te kunnen doen, en het Welzyn en de Rust, van een zooder achteenswaardige Natie als de Hongaarsche, te verzekeren. Ik heb de eer te zyn, enz.

Marschalk DAVOUST.

Majesteit gebragt, die my gelast heeft, Z. K. H. den Aartshertog Palatyn, door middel van U te doen weeten, dat Hoogstezelve bereid is, de Hongaarsche Natie als onzijdig te beschouwen, en aan zyne Armée te verbieden over de Hongaarsche Grensen te trekken, indien Z. K. H. de Aartshertog Palatyn, en de Hongaarsche Natie, van hunnen kant, hunne Troupes willen terug trekken, geen opstand hoe genaamd tot stand brengen, voortvaaren om Weenen van Mondbehoefens te voorzien, en eindelyk tusschen de Hongaarsche Natie, Z. K. H. den Aartshertog Palatyn, en Zyne Majesteit den Keizer der Franschen een overeen-

toe een plaats te bepalen, op een Vaartuig, in het midden van den Donau. In afwachting van Antwoord hierop, heeft hy de Eer te zyn, enz. LEOPOLD, GRAAVE PALFFY, Generaal Major en Commandant te Presburg. Antwoord van den Marschalk DAVOUST, aan den Generaal Graave von Palffy. MYN HEER DE GENERAAL! Ik heb den Brief, die gy aan den Commandant van myne Ligte Cavallerie geschreeven hebt, onder de oogen van zyne

The following information was obtained from the records of the [redacted] Department of the Interior, Bureau of Land Management, regarding the [redacted] land grant.

[The remainder of the document contains extremely faint, illegible text.]

1. The first of these is the fact that the German people have been subjected to a long and hard struggle for their freedom and independence. This struggle has been a continuous one, and it has been a struggle of the people against the oppressors. The German people have been subjected to a long and hard struggle for their freedom and independence. This struggle has been a continuous one, and it has been a struggle of the people against the oppressors.

1. The first part of the document is a letter from the President of the United States to the Congress, dated January 3, 1862. The letter is addressed to the Senate and the House of Representatives. It is a long letter, and it contains a great deal of information. The President begins by saying that he is very glad to see the Congress assembled. He then goes on to talk about the state of the country. He says that the country is in a state of great excitement, and that there is a great deal of feeling against the Government. He then goes on to talk about the war. He says that the war is a great and noble war, and that it is necessary for the Union to stand by it. He then goes on to talk about the future of the country. He says that he believes in the future of the country, and that he believes in the future of the Union. He ends the letter by saying that he is very glad to see the Congress assembled, and that he is very glad to see the country in a state of great excitement.

2. The second part of the document is a letter from the President of the United States to the Congress, dated January 3, 1862. The letter is addressed to the Senate and the House of Representatives. It is a long letter, and it contains a great deal of information. The President begins by saying that he is very glad to see the Congress assembled. He then goes on to talk about the state of the country. He says that the country is in a state of great excitement, and that there is a great deal of feeling against the Government. He then goes on to talk about the war. He says that the war is a great and noble war, and that it is necessary for the Union to stand by it. He then goes on to talk about the future of the country. He says that he believes in the future of the country, and that he believes in the future of the Union. He ends the letter by saying that he is very glad to see the Congress assembled, and that he is very glad to see the country in a state of great excitement.

3. The third part of the document is a letter from the President of the United States to the Congress, dated January 3, 1862. The letter is addressed to the Senate and the House of Representatives. It is a long letter, and it contains a great deal of information. The President begins by saying that he is very glad to see the Congress assembled. He then goes on to talk about the state of the country. He says that the country is in a state of great excitement, and that there is a great deal of feeling against the Government. He then goes on to talk about the war. He says that the war is a great and noble war, and that it is necessary for the Union to stand by it. He then goes on to talk about the future of the country. He says that he believes in the future of the country, and that he believes in the future of the Union. He ends the letter by saying that he is very glad to see the Congress assembled, and that he is very glad to see the country in a state of great excitement.

4. The fourth part of the document is a letter from the President of the United States to the Congress, dated January 3, 1862. The letter is addressed to the Senate and the House of Representatives. It is a long letter, and it contains a great deal of information. The President begins by saying that he is very glad to see the Congress assembled. He then goes on to talk about the state of the country. He says that the country is in a state of great excitement, and that there is a great deal of feeling against the Government. He then goes on to talk about the war. He says that the war is a great and noble war, and that it is necessary for the Union to stand by it. He then goes on to talk about the future of the country. He says that he believes in the future of the country, and that he believes in the future of the Union. He ends the letter by saying that he is very glad to see the Congress assembled, and that he is very glad to see the country in a state of great excitement.

5. The fifth part of the document is a letter from the President of the United States to the Congress, dated January 3, 1862. The letter is addressed to the Senate and the House of Representatives. It is a long letter, and it contains a great deal of information. The President begins by saying that he is very glad to see the Congress assembled. He then goes on to talk about the state of the country. He says that the country is in a state of great excitement, and that there is a great deal of feeling against the Government. He then goes on to talk about the war. He says that the war is a great and noble war, and that it is necessary for the Union to stand by it. He then goes on to talk about the future of the country. He says that he believes in the future of the country, and that he believes in the future of the Union. He ends the letter by saying that he is very glad to see the Congress assembled, and that he is very glad to see the country in a state of great excitement.

[illegible][illegible][illegible]